

Lietuvos apeliacinis teismas atmetė prokuroro skundą dėl Vilniaus apygardos teismo 2018 m. spalio 15 d. nuosprendžio ir paliko galioti pirmosios instancijos teismo išteisinamąjį nuosprendį, kuriuo išteisintas buvęs Panevėžio miesto meras Vitalijus Satkevičius, jo patarėjas Darius Simėnas, buvęs Lietuvos krepšinio federacijos generalinis sekretorius Mindaugas Balčiūnas, Lietuvos krepšinio federacija (toliau – LKF) bei kiti keturi kaltinamieji dėl veiksmų, susijusių su pasirengimu 2011 m. Europos krepšinio čempionatui.

Šioje byloje septyni fiziniai asmenys ir LKF buvo kaltinti dėl dokumentų klastojimo, piktnaudžiavimo tarnybine padėtimi, apgaulingo buhalterinės apskaitos tvarkymo, Panevėžio miesto savivaldybės lėšų įgijimo apgaule ir šių lėšų panaudojimo ne 2011 metais Lietuvoje vykusio Europos krepšinio čempionato reikmėms, bet vieno iš Panevėžio miesto viešbučių rekonstrukcijai.

Lietuvos apeliacinis teismas padarė išvadą, kad pirmosios instancijos teismas teisingai konstatavo, jog išteisintųjų veiksmuose nėra jiems inkriminuotų nusikaltimų sudėties požymių.

Lietuvos apeliacinis teismas sutiko, kad kaltinime nurodyta LKF ir Panevėžio miesto savivaldybės sudaryta sutartis buvo realiai vykdoma, ji nebuvo fiktyvi.

Lietuvos valstybė ir FIBA buvo pasirašiusios susitarimą dėl 2011 m. Europos krepšinio čempionato organizavimo Lietuvoje pagal FIBA patvirtintus reikalavimus. Vyriausybė patvirtino, kad čempionatas vyks Lietuvos regionuose, tarp jų ir Panevėžyje. Panevėžio mieste buvo arena, tačiau nebuvo viešbučio, kuris atitiktų FIBA reikalavimus. FIBA atstovai, patikrinę Panevėžyje esančius viešbučius, patvirtino, kad viešbutis „Romantic“ būtų tinkamas čempionato dalyviams apgyvendinti, jeigu būtų atlikta jo rekonstrukcija. Dėl minėto klausimo išsprendimo Vyriausybė rengė posėdžius, kuriuose dalyvavo Panevėžio miesto meras ir savivaldybės nariai, LKF atstovai, teisininkai. Panevėžio miesto savivaldybei nerandant privačių investuotojų viešbučio rekonstrukcijai ir kilus grėsmei, kad čempionatą reikės perkelti į kitą miestą, o tai būtų pareikalavę daug lėšų, LKF sutiko savo lėšomis dalyvauti rekonstruojant viešbutį „Romantic“ ir taip išspręsti čempionato dalyvių apgyvendinimo klausimą. LKF minėtą sutikimą davė su sąlyga, kad savivaldybė su LKF sudarys ilgalaikę mokamų paslaugų teikimo sutartį, pagal kurią už sutartyje numatytą sumą LKF organizuos Europos čempionatą Panevėžio mieste, o vėliau dar ketverius metus organizuos įvairius sporto renginius ir seminarus bei iki 2014 m. gruodžio 31 d. teiks reklamos paslaugas. Pagal minėtą sutartį Panevėžio miesto savivaldybė įsipareigojo sutartyje numatytą sumą sumokėti per dvejus metus. Sutartyje numatyta LKF paslaugų

teikimo programa ir jos finansavimas buvo aprašomi spaudoje, svarstomi viešai posėdžiuose, dalyvaujant ne tik išteisintiesiems, bet ir teisininkams bei kitiems asmenims, kurie turėjo pareigą įsitikinti sutarties sudarymo ir vykdymo teisėtumu ir naudingumu.

Lietuvos apeliacinio teismo teisėjų kolegijos vertinimu, tarp Panevėžio miesto savivaldybės ir LKF, kurioms galiojo atidaus ir rūpestingo elgesio kriterijus, susiklostė civiliniai teisiniai santykiai, kuriems įtakos turėjo ne apgaulė, o bendras visiems gerai žinomas tikslas – sėkmingai organizuoti Europos krepšinio čempionatą Panevėžio mieste. Sutartyje numatytas čempionatas įvyko, laikantis FIBA reikalavimų, kurie buvo įgyvendinti bendromis valstybės, LKF ir savivaldybės pastangomis. Be to, savivaldybė pagal minėtą sutartį ištikus ketverius metus iš LKF gavo ne tik krepšinio populiarinimo, bet ir Panevėžio miesto reklamos paslaugas. Aktualiu laiku Panevėžyje buvo jaučiamas sąstingis, todėl buvo svarbu viešinti Panevėžio miesto vardą, pritraukti kuo daugiau turistų, sudarant sąlygas vietiniams verslininkams užsidirbti ir prielaidas galimoms investicijoms. Taigi, siekis organizuoti Europos čempionatą Panevėžio mieste, o ne Vilniuje, buvo siejamas ne su LKF ar kitų išteisintųjų savanaudiškų tikslų įgyvendinimu, bet su Panevėžio miesto gyventojų viešojo intereso užtikrinimu. Apeliacinės instancijos teismas padarė išvadą, kad išteisintųjų veiksmais nebuvo padaryta didelė žala valstybei, LKF ar savivaldybei.

„Ne kiekvienas pažeidimas užtraukia baudžiamąją atsakomybę, nes baudžiamoji atsakomybė yra kraštutinė priemonė teisiniams gėriams apginti“, – konstatavo Lietuvos apeliacinio teismo teisėjų kolegija.

Lietuvos apeliacinio teismo nutartis įsigalioja jos priėmimo dieną, tačiau per tris mėnesius kasacine tvarka gali būti skundžiama Lietuvos Aukščiausiam Teismui.

